

μείζων ἔστιν ἢ Η τῆς ΘΚ]. Τεμνομένης δὴ τῆς ὑπὸ τῶν
 ΑΔΒ γωνίας δίχα καὶ τῆς ἡμισείας δίχα καὶ αἰεὶ τούτου
 γινομένου λειφθήσεται τις γωνία ἐλάσσων οὔσα ἢ διπλασία
 τῆς ὑπὸ ΛΚΘ. Λελείφθω οὖν ἡ ὑπὸ ΑΔΜ ἢ ΑΜ οὖν γίνεται
 5 πολυγώνου πλευρὰ ἐγγραφομένου εἰς τὸν κύκλον. Καὶ
 εἰάν τέμωμεν τὴν ὑπὸ ΑΔΜ γωνίαν δίχα τῇ ΔΝ καὶ ἀπὸ
 τοῦ Ν ἀγάγωμεν ἐφαπτομένην τοῦ κύκλου τὴν ΝΞΟ, αὕτη
 πλευρὰ ἔσται τοῦ πολυγώνου τοῦ περιγραφομένου περὶ
 τὸν αὐτὸν κύκλον ὁμοίου τῷ εἰρημένῳ καὶ ὁμοίως τοῖς
 10 προειρημένοις ἢ ΞΟ πρὸς τὴν ΑΜ ἐλάσσονα λόγον ἔχει
 ἢ πρὸς τὸ Ε μέγεθος πρὸς τὸ Ζ.

ε'.

Κύκλου δοθέντος καὶ δύο μεγεθῶν ἀνίσων περιγράψαι
 περὶ τὸν κύκλον πολύγωνον καὶ ἄλλο ἐγγράψαι ὥστε τὸ
 15 περιγραφέν πρὸς τὸ ἐγγραφέν ἐλάσσονα λόγον ἔχειν ἢ
 τὸ μείζον μέγεθος πρὸς τὸ ἔλασσον.

Ἐκκείσθω κύκλος ὁ Α καὶ δύο μεγέθη ἄνισα τὰ Ε, Ζ,
 καὶ μείζον τὸ Ε· δεῖ οὖν πολύγωνον ἐγγράψαι εἰς τὸν
 κύκλον καὶ ἄλλο περιγράψαι, ἵνα γένηται τὸ ἐπιταχθέν.

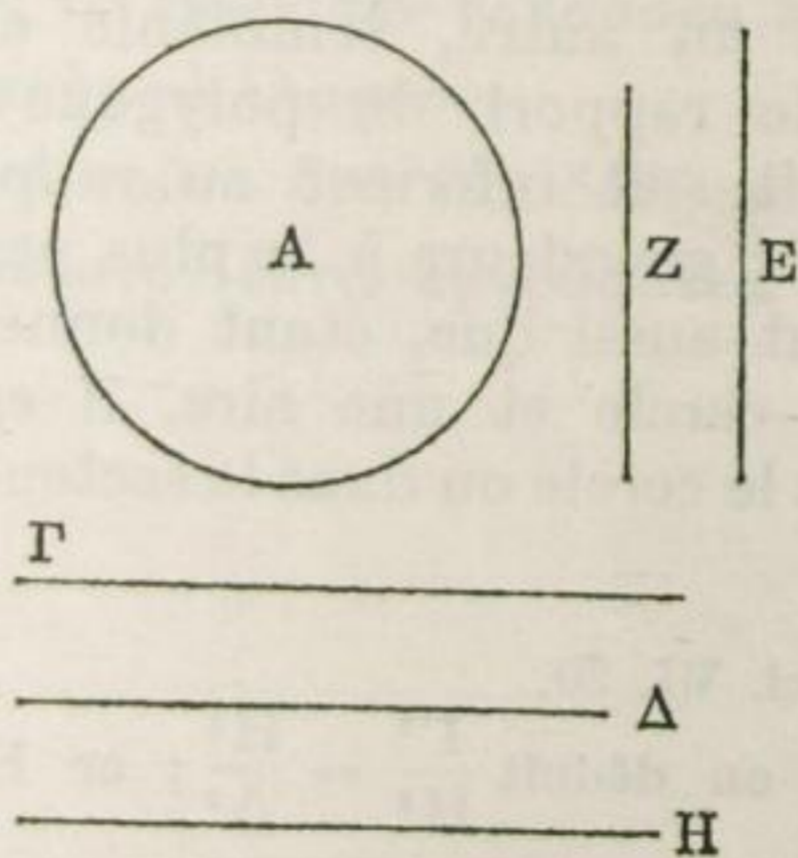

Fig. 5.